KORTE SAMENVATTING HISTORIE TENNISCLUB BARGERES 1981 – 2016

De Tennisclub Bargeres leeft, nee bruist!

Begin jaren 80 wordt duidelijk dat de mogelijkheden om te tennissen in Emmen beperkt zijn. LTC Emmen heeft een ledenstop. De wijk Bargeres kent wel een aantal sportverenigingen maar geen tennisclub. In de wijk Rietlanden verschijnt de eerste bebouwing. Het lijkt een logische keuze om te onderzoeken of tussen deze beide wijken in, naast de voetbalclub Bargeres, een tennisclub zou kunnen bestaan .

Er zijn daar mogelijkheden en in de wijk Bargeres is veel animo. Dat leidt tot de oprichtingsvergadering op 25 maart 1981 in het Brinkenhoes. De 73 aanwezigen besluiten enthousiast en vol overtuiging tot oprichting van de tennisclub Bargeres.

De eerste voorzitter Steef van Dongen (1981-1985) moet het doen met een begroting van 27.000 gulden. De 300 leden die al snel toetreden, betalen 100 gulden contributie. Op 2 mei 1981 wordt voor het eerst gebruik gemaakt van de 4 kunststof banen, zeg maar: betonbanen.

Een clubhuis is er niet. Maar een schaftkeet van de gemeente brengt uitkomst. Wel gezellig maar niet praktisch. Eind ’81 wordt daarom gestart met de bouw van 2 kleedkamers. Deze worden in ’82 in gebruik genomen.

In datzelfde jaar wordt besloten de kleedkamers uit te breiden met een kantine, zodat er in ’83 beschikt kan worden over een echt clubhuis: “Bar Jerez”. In ’83 wordt TCB lid van de KNLTB en kan deelname aan de competitie starten. De club groeit en bloeit. Er wordt hier en daar al gesproken over de noodzaak om uit te breiden met gravelbanen, zeg maar: echte banen. Het bestuur ontwikkelt plannen voor 2 gravelbanen in ’86. De leden worden van alle ontwikkelingen goed op de hoogte gehouden middels het clubblad “Barger-Ace”.

Voorzitter Steef van Dongen overhandigt de sleutel
van clubhuis aan Pieter Taffijn (voorzitter barcommissie).

De nieuwe kunststofbanen (beton), die al waren aangelegd door de gemeente voordat TCB erop ging spelen.

In 1983 wordt TCB lid van de KNLTB en kan deelname aan de competitie starten.

Donderdag Damesteam: vlnr.
Gerrie Ouwerkerk, Ineke van der Kaap, Anneke van Goor, Trijn Ottens en Alice Kwakkel

Zondag Mix 2: Ineke van der Kaap, Wim Moes, Marion Antons en Dik Woltjes

Zaterdag Heren 1: Theo Kok, Ben Mulder, Wim en Frits Dokter, Kor Snoeijing

Berend Nijmeijer (1986-1988) neemt de voorzittershamer over van Steef van Dongen. In dat jaar groeit de club naar 400 leden.

De oefenmuur wordt afgebroken.

De 2 geplande gravelbanen, toen geheten 5 en 6, worden in ’86 gerealiseerd. Maar daar blijft het niet bij: in het donker kun je geen balletje slaan, dus ook verlichting!

In ’86 vieren we het eerste lustrum van onze club. Omdat we te klein behuisd zijn vindt dit plaats in het clubhuis van de voetbalclub Bargeres. Prachtig feest! In ’87 stijgt het ledenaantal naar 500. En nu er toch verlichting is, wordt er gestart met de zomeravondcompetitie..

In 1988 komen er plannen voor een aanzienlijke uitbreiding van het park. I.v.m. de ledentoename is dat nodig. In ’89 wordt dit o.l.v. de nieuwe voorzitter Ben Mulder (1989-2002) gerealiseerd: 2 gravelbanen (7 en 8), verlichting op alle banen, beregeningsinstallatie en last but not least uitbreiding van het clubhuis.

Het maximum aantal leden wordt vastgesteld op 760. In 1991 wordt het 2e lustrum gevierd in een grote feesttent op baan 1 en 2. Dat moet kunnen, want daar ligt nog steeds beton.

In ’94 komt er een einde aan.

De geliefde/gehate kunststof-betonbanen worden vervangen door gravel op 1 en 2; op 3 en 4 wordt gekozen voor kunstgras.

Wethouder Piet Reuver opent de nieuwe banen

Dit is ook het jaar, dat afscheid genomen wordt van onze trainer Hans Picek.

Ruud Koning wordt onze hoofdtrainer

In ’95 zijn de verwachtingen over de groei van de club buitengewoon positief. Er wordt gesproken over mogelijk 1200 leden en 14 banen. Niet alles wordt werkelijkheid….

In ’96 wordt het derde lustrum gevierd. In het lustrumlied klinkt de energie door: “…laat de ballen knallen…”

In deze periode blijkt dat de club een bredere sociale functie dan alleen tennis heeft.

Er worden meerdaagse boottochten op de wadden georganiseerd met feestelijke uitstapjes op de eilanden.

Hier genieten (l.) Ton van der Kaap en Ebe Van Engen van het samen erop uit trekken.

Hoewel de eerder voorspelde groei niet realistisch blijkt te zijn, is er wel behoefte aan renovatie en uitbreiding van het clubhuis. Er gaan een paar jaar overheen, maar in 2002 vindt de oplevering plaats. In deze periode wordt afscheid genomen van Aimee Brink, onze tennislerares van het eerste uur.

Jan Timmer (l) wordt door Ben Mulder bedankt voor het leiden van het grote renovatie- en uitbreidingsproject

In 2003 wordt de aftredende voorzitter Ben Mulder benoemd tot erelid.

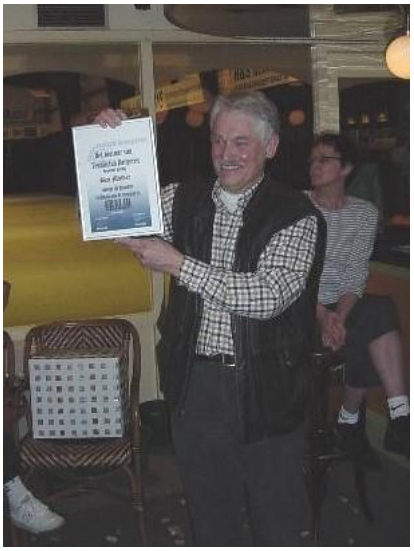

Onder zijn opvolger Rob van der Meer (2003-20012) wordt er gewerkt met een nieuw beleidsplan. Uitgangspunt is nog steeds: we leveren prestaties, maar niet zonder sociale contacten en gezelligheid; daarnaast is de commissie-structuur essentieel voor de club. Anders geformuleerd: de vrijwilligers zijn belangrijk en zullen dat blijven. Dit is ook de tijd dat er discussie ontstaat over hoe we ons dienen te gedragen op de club. Ter ondersteuning worden daarvoor tien gedragsregels vastgesteld: “De Tien van Bargeres”.

Ruud Koning die al jaren leiding geeft aan het trainerscorps krijgt versterking van broer Johan.

In die jaren hebben we ruim 800 leden. In 2004 doen er 27 teams aan de competitie mee en het eerste team promoveert in dat jaar naar de 3^{e} klasse. Naast alle activiteiten is ons “Open” een belangrijk evenement: het Perry Sport Open. 2006 komt dichterbij; het jaar waarin het 5^{e} lustrum wordt gevierd. Een daverend feest.

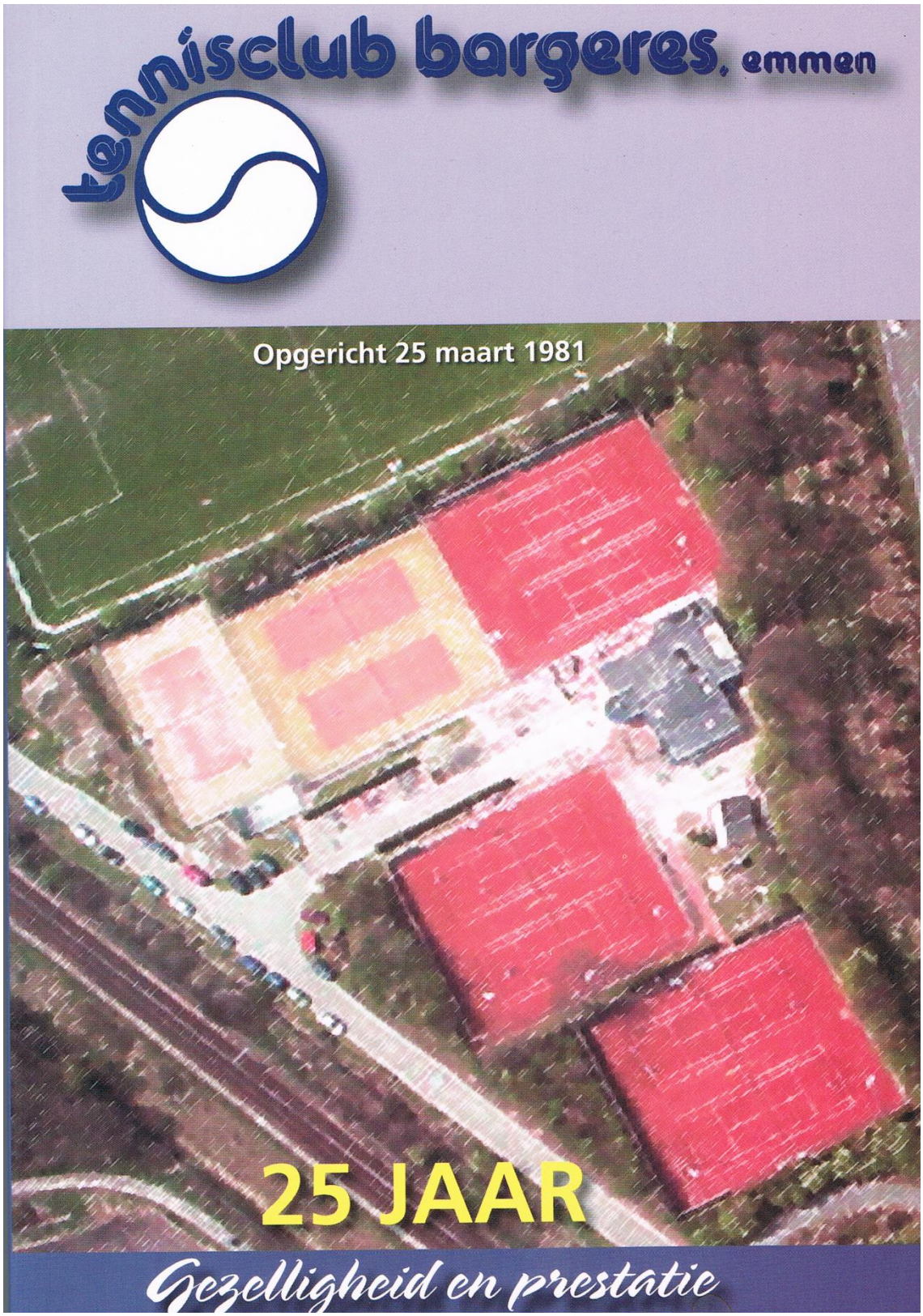

Jubileumboek, o.l.v. Dik Woltjes, waarin de historie beschreven staat van 25 jaar TCB .

Daarna wordt weer overgegaan tot de orde van de dag. De gravelbanen vergen veel onderhoud en de kunstgrasbanen worden als niet prettig ervaren. Na felle discussies wordt besloten ze te vervangen door smashcourt. Deze worden in de loop van 2007 gerealiseerd. Naast 7 smashcourtbanen blijven 2 gravelbanen intact. In dat jaar wordt ook de overkapping van het terras gerealiseerd. De smashcourtbanen zijn een succes. Belangrijk daarbij is dat er 's-winters gespeeld kan worden. Langzamerhand wordt zichtbaar dat de gigantische groeiverwachtingen qua ledenaantal te optimistisch zijn. In 2008 is er sprake van een daling naar 675 leden. Er worden veel plannen ontwikkeld om de daling een halt toe te roepen.

O.m. worden er 2 open dagen per jaar voor basisscholen gepland.

In 2010 promoveert het eerste herenteam naar de 2e klasse.

Het is ook het jaar dat een vrijwilliger van het eerste uur Ton van der Kaap afscheid neemt.

Ton wordt benoemt tot erelid.

Naast de clubkampioenschappen en het “Open” is er binnen de club veel ruimte voor de recreatieve toernooien. Zo hebben we in 2012: het Apres-ski toernooi, het Zomertijdtoernooi, het vakantietoernooi en het Wintertijdtoernooi. Op deze manier blijft het belangrijke beleidsuitgangspunt, namelijk evenwicht tussen prestatie en recreatie, in stand.

In 2013 wordt het winterlidmaatschap ingevoerd. Er is discussie over terrasverwarming . Er gaat wat tijd overheen maar uiteindelijk kan iedereen, roker en niet-roker genieten van een verwarmd terras.

In 2014 wordt afscheid genomen van het clubblad “Barger-Ace”. Het clubnieuws wordt in het vervolg via de website overgedragen.

Eind 2014 en begin 2015 is er sprake van een lastige periode.

Het bestuur o.l.v. Gerda van Dalfzen (2013-2014) vraagt een interim-bestuur om de kwestie op te lossen. Dit lukt .

Met veel vertrouwen van de leden treedt een nieuw bestuur o.l.v. Helenus de Reus (2015-heden) aan.

Intussen heeft het clubhuis aan de binnenzijde een flinke opknapbeurt gehad en zijn er tribunes geplaatst bij de “wedstrijdbanen” 6 en 7.

En dan opeens is het alweer 2016, 35 jarig bestaan. Ontspannen feestje, dat samenvalt met het “Open”, ondertussen het “Bij Maarten Open”.

En nog steeds geldt:

DE CLUB LEEFT, NEE BRUIST!!

Samenstellers: Dik Woltjes en Ben Mulder.
Vormgeving: Ria Mulder
November 2017